

[Jytte Andersen]

præciseret og signaleret, at det er nødvendigt at tilføre kommunerne flere økonomiske midler for at løse den opgave, som vi – den dag i hvert fald – var enige om at de skulle have mulighed for at løse, selvfølgelig på deres egen måde, men ikke helt uden at vi så med milde øjne på det økonomiske løft, der er nødvendigt for at gøre det på en ordentlig og forsvarlig måde?

Det spørgsmål vil jeg også godt rette til hr. Duetoft, for det var nemlig sådan, at fru Bente Juncker havde en tilsvarende smuk tale, stemte for dagsordenen og sagde, at kommunerne skulle tilføres økonomi for at løfte opgaven. Mener Centrum-Demokraterne det samme i dag, som man gjorde ved den foregående debat?

Formanden:

Normalt skulle to korte bemærkninger være nok i sådan en byge. Undtagelsesvis får hr. Hjortnæs ordet for en tredje kort bemærkning – og jeg siger undtagelsesvis for ikke at være bundet senere i dag.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Jeg er sikker på, at Institut for Statskundskab ved Århus Universitet er meget interesseret i, at denne debat får lov til at løbe til ende, for den er meget principiel og meget vigtig.

Jeg vil gerne sige til hr. Glønborg – som jeg håber er i salen, selv om jeg ikke kan se ham lige for øjeblikket – at det her ikke handler om tillid eller mangel på tillid til personer, der skal deltage i nogle forhandlinger. Det handler om, hvor forhandlingerne skal foregå, og hvor beslutningerne skal træffes. Den udvikling, der har været i gang under den nuværende regering, er set ud fra en parlamentarisk og demokratisk synsvinkel ikke alene meget betænkelig, den er faktisk farlig. Den er farlig!

Man skal ikke undre sig over, at vores lovgivning er så dårlig, som den mange gange er. Den må nødvendigvis blive dårlig, fordi man har vendt fuldstændig om på processen. Når man skriver en aftale ned på et stykke A4-papir og derefter skal udmønte den i konkret lovgivning, så giver det virkelig mange problemer for de embedsmænd, der skal gøre det arbejde. De kan næsten ikke løse opgaven på forsvarlig måde, men aftaler er jo lavet for at skulle overholdes, og derfor er de tvunget til gang på gang at vride og dreje tingene.

Problemet i dette land, vil jeg gerne sige til hr. Glønborg, er ikke, at der lovgives for meget, men et af problemerne i dette land er faktisk, at der lovgives for lidt, og at der lægges for mange bemyndigelser i ministrenes hænder. Man har flyttet lovgivningsmagten fra denne sal og over til embedsmændene, til dem, der i henhold til grundloven skal administrere. De sidder nu og lovgiver, magten er flyttet, og derfor får vi nogle problemer.

Dette er noget meget vigtigt, noget meget væsentligt, og hvis de, der vil stemme for den dagsorden, som er foreslået af fru Karen Højte Jensen, ikke er klar over det, begår de en stor fejl.

Formanden:

Med hensyn til debattens forløb skal jeg sige, at der er rigelig tid til at drøfte, der er endnu hele 6 ordførerindlæg i debatten med tilhørende debatmuligheder.

En kort bemærkning til hr. Duetoft. Jeg tager ikke imod flere til korte bemærkninger nu.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg er i virkeligheden dybt skuffet over både fru Lilli Gyldenkilde og fru Jytte Andersen. Det var unødvendigt at hive fru Mimi Jakobsen, hr. Erhard Jakobsen og fru Bente Juncker frem; i virkeligheden kunne man have hevet mig frem, for i forbindelse med psykiatridebatten var der vel ikke nogen her i Tinget, der talte mere for, at man skulle øge støtten til de psykiatriske patienter.

Dernæst vil jeg gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, at hvis man nu havde ventet i ½ times tid eller tre kvarter og havde hørt min ordførertale, så kunne det jo være, at vi derefter kunne have taget denne debat. Der ville jeg have sagt det, som jeg nu forsøger at sige i en kort bemærkning, nemlig at vi mener, der er nødt til at komme bedre økonomi i kommunerne, men vi er uenige i, at statens i forvejen store underskud skal blive større af den grund.

Derfor lægger vi vægt på den første halvdel af dagsordenen, der siger, at kommunerne prioriterer deres opgaver under ansvar over for borgerne. Det er vores opfattelse, at regeringen skal lade være med at lægge grænser for skattestigninger. Vi skal sige til kommunerne: Jamen hvis nogle kommunale folkevalgte eller amtskommunale folkevalgte mener, at en opgave er